

[Elisabeth Arnold]

Så vi er positivt indstillet over for den del af forslaget, men vil i øvrigt afvente udvalgsarbejdet.

(Kort bemærkning).

Jørgen Winther (V):

Jeg vil meget gerne hjælpe Det Radikale Venstre med at opklare et mysterium om, hvad en nettoseng er.

Det kan populært forklares på den måde, at hvis man nedlægger ca. 700 senge på forskellige sygehuse rundt omkring og ved at nedlægge sygehuse og man så opretter 200 senge på et andet sygehus, så er der en nedlæggelse af 500 nettosenge. Det er på den måde, vi snakker i Århusområdet.

Inger Stilling Pedersen (KRF):

Kristeligt Folkepartis holdning til forslaget fremgår jo klart af, at vi er medforlagsstillere. Når vi er det, så er det, fordi vi mener, at der er et behov.

Så kan vi jo diskutere sygehusnedlæggelser. Når hr. Jørgen Winther siger, at vi faktisk bruger de samme penge, så er der jo også nogen af os, der har diskuteret, om der egentlig har været nogen besparelser i at nedlægge disse sygehuse, og vi kunne derfor godt tænke os, at vi fik en egentlig sygehusdrøftelse herinde, sådan forstået at vi stiller os selv det spørgsmål: Hvordan skal vort sygehusvæsen egentlig være? Hvem skal varetage hvad? Der er måske ikke behov for så mange hospitaler, der kan klare de meget krævende behandlinger, men måske kan foretage andre ting; det er en hel sag for sig.

Der blev også nævnt noget om, at hjerteambulancer kunne redde 1-2 mennesker, men det koster nogle penge. Men tænk på, hvad vi giver for, at mennesker kan få f.eks. et nyt hjerte eller en ny lever. Det gør vi jo, fordi vi mener, at det enkelte menneske er værdifuldt. Når der tales så meget om, hvad dette her vil koste, så savner jeg fra regeringspartierne side også noget om, hvad det koster ikke at have det. Hvad koster det at forlænge et sygehusophold, fordi man ikke fik den rigtige behandling straks? Hvad koster det af menneskeliv, altså af andre sociale udgifter? Det er jo ikke bare sådan, at vi kan regne op og sige, at nu koster det her så meget. Vi glemmer ofte herinde at se på den anden side af det, på, hvor besparelserne eventuelt måtte ligge.

Når det gælder redderuddannelse, så tror jeg, at vi alle sammen, hvis vi kommer i den situation, at vi har brug for hurtig hjælp, absolut ønsker at få den bedste hjælp. Det må så også betyde – og det kan vi da også høre på alle ordførere – at man må gå ind for, at redderne får den bedste uddannelse både af hensyn til redderen selv og til patienten. For det må være meget frustrerende at stå i en situation, hvor man måske kunne have handlet anderledes eller klareret det bedre med de fornødne hjælpemidler eller en viden på området. Og for patienten kan det altså betyde den fordel, at man fik en bedre hjælp.

Man kan selvfølgelig diskutere, om dette skal ind i en ny sundhedslov, eller om loven skal være selvstændig; det er noget, vi kan tage op til drøftelse. Men ét er i hvert fald sikkert: Med den udvikling, vi er inde i med nedlæggelse af sygehuse og længere afstande, bliver vi nødt til at sikre, at den behandling, der sker inden hospitalet, er så absolut god, som den overhovedet kan blive. Jeg tror altså i modsætning til regeringspartierne, at der er penge at spare ved at gøre det her på den rigtige måde, og derfor er der ingen tvivl om, at vi ser frem til at få en god ambulancelov.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslagets overgang til anden (sidste) behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Sundhedsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

15) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 46:

Forslag til folketingsbeslutning om en tværfaglig videreuddannelse i sundhedsfremme (Master of Public Health).

Af Rahbæk Møller (SF) m.fl.
(Fremsat 8/2 91).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Sundhedsministeren (Ester Larsen):

Nu er vi så nået til det sidste forslag på dagsordenen, og jeg synes, det er vigtigt, at forslaget om en tværfaglig videreuddannelse i sundhedsfremme ses i sammenhæng med oppositionens øvrige forslag på sundhedsområdet.

Forslagsstillerne foreslår en ny 2-årig uddannelse i sundhedsfremme oven på typisk en kandidatuddannelse og oven på praktisk erfaring. Den foreslåede uddannelse har primært til formål at øge de færdiguddannede kandidaters viden om og evne til at igangsætte forebyggelsesinitiativer inden for sundhedsvæsenet. Den foreslåede uddannelse må således ses som en overbygning til de sundhedsfaglige grunduddannelser, som ved de senere års revisioner i særlig grad har fået opprioriteret uddannelsernes forebyggende og sundhedsfremmende element.

Jeg går varmt ind for forebyggelsestanken og har derfor nøje vurderet indholdet og anvendeligheden af den foreslåede uddannelse for det danske sundhedsvæsen. Jeg har med tilfredshed konstateret, at Danmark allerede er engageret i en kandidatuddannelse i sundhedsfremme, idet vi jo som bekendt bidrager til og gør flittigt brug af Nordiska Hälsovårdshögskolan, der er en fællesnordisk videreuddannelsesinstitution for behandlere og administrativt sundhedspersonale.

Hälsovårdshögskolans målgruppe og uddannelsesstilbud ligger uhyre tæt op ad den uddannelse, som dette beslutningsforslag tager sit udgangspunkt i, så selv om jeg ikke som udgangspunkt stiller mig afvisende over for en dansk tværfaglig videreuddannelse i sundhedsfremme, vil jeg gerne henstille til forslagsstillerne, at de nøje overvejer det rimelige i at etablere en sådan uddannelse.

For det første finder jeg det ikke i tilstrækkeligt omfang dokumenteret, at sundhedsvæsenet og især sundhedsvæsenets myndigheder har behov for kandidater i sundhedsfremme på det meget høje uddannelsesniveau, der her er tale om. Ifølge de arbejder, som ligger til grund for det fremsatte forslag, vil de årlige driftsudgifter beløbe sig til mere end 5 mio. kr., og det svarer til ¼ mio. kr. pr. studerende pr. uddannelsesforløb. Det er faktisk ret dyrt.

Hvis man sammenligner disse 250.000 kr. med, hvad det koster at uddanne en cand.mag. i humanistiske fagområder, så koster det 180.000 kr. En kandidat i samfundsvidenskab koster for hele uddannelsen 120.000 kr., så 250.000 kr. lagt oven i en færdig kandidatuddannelse forekommer mig at være overordentlig kostbart.

Endelig vil en ny uddannelse i sundhedsfremme med stor sandsynlighed medføre, at Danmarks deltagelse i Nordiska Hälsovårdshögskolan – og dermed denne del af det nordiske samarbejde – vil blive markant nedtonet og i værste fald helt ophøre. Jeg synes således ikke, at man skal glemme de positive elementer, som en videreuddannelse i et både internationalt og nordisk studiemiljø kaster af sig gennem Danmarks deltagelse i Nordiska Hälsovårdshögskolan. Men som sagt stiller jeg mig ikke fuldstændig afvisende over for det fremsatte forslag, og regeringen er derfor indstillet på nærmere at drøfte forslaget i forbindelse med Folketingets videre arbejde hermed.

Nu da vi næsten er færdige med at behandle oppositionens mange lovforslag og beslutningsforslag på sundhedsområdet, vil jeg gerne gentage, hvad jeg startede med at sige i går: Det er regeringens opfattelse, at vi må se alle disse forslag i sammenhæng, også fordi forslagene samlet set vil påføre det offentlige betydelige merudgifter, hvis vi ikke samtidig gennemfører besparelser eller omprioriteringer inden for andre områder.

(Kort bemærkning).

Birgitte Husmark (SF):

Ministeren sagde, at Danmark gør flittigt brug af den Nordiska Hälsovårdshögskolan. Det er for så vidt også rigtigt, fordi de pladser, som Danmark har tegnet sig for, altid er opfyldt, og der er, så vidt jeg ved, en meget stor venteliste, og det vil jeg gerne bede ministeren bekræfte.

Jeg vil også gerne bede ministeren bekræfte, at Danmark yder det beløb til den Nordiska Hälsovårdshögskolan, som vi er forpligtet til, men heller ikke en krone mere end det, vi er forpligtet til. Hvis vi gjorde det, ville vi være berettiget til flere pladser, og det ville så også give en større udnyttelsesgrad. Jeg vil gerne spørge, om det er rigtigt.

Sundhedsministeren (Ester Larsen):

At vi på dette område ikke betaler mere, end vi er forpligtet til, er ikke nogen overraskelse. Det er faktisk almindelig praksis på de fleste områder, vi beskæftiger os med.

Med hensyn til tallet for den præcise udnyttelse af antallet af studerende har jeg det ikke på mig, men jeg skal da foranledige det fremsendt til Sundhedsudvalget.

Torben Lund (S):

Jeg skal gøre det relativt kort og sige, at vi kan tilslutte os, at der etableres en tværfaglig videreuddannelse i forebyggelse og sundhedsfremme, således som det fremgår af SF's beslutningsforslag.

Jeg er også bekendt med, at der jo altså ligger et forslag til model for en sådan videreuddannelse udarbejdet af Dansk Selskab for Social og Administrativ Medicin og af Københavns Universitet – et forslag, som ser ud til at hvile på et relativt højt internationalt kvalitetsniveau, og det synes vi er godt. Jeg synes også, det er økonomisk realistisk.

Jeg erkender, at uddannelsespladserne pr. styk er relativt dyre, men det samlede beløb, som i givet fald skal afsættes til at gennemføre denne videreuddannelse, er efter min mening overskueligt. Og jeg tror, sundhedsvæsenet, sundhedsplanlægningen, forebyggelsesarbejdet her i landet kunne have meget nytte af, at man fik uddannet nogle kandidater på disse områder med denne efteruddannelse.

Vi kan altså give tilslutning til denne videreuddannelse, og vi synes, den skal bygge på personer, der har en kandidatuddannelse i forvejen; det gælder altså også den kandidatuddannelse, som man netop er ved at etablere på sygeplejeområdet.

Til gengæld vil jeg gerne sige, at den anden del af forslaget, at der skulle nedsættes et tværfagligt udvalg til at vurdere de forskellige elementer ved etableringen af en sådan uddannelse, synes vi er en forsinkende og en unødvendig foreteelse. Vi er klar til at stemme for, at man gennemfører denne videreuddannelse, og vi mener ikke, der er brug for yderligere udvalgsarbejde om dette.

Jeg kunne godt tænke mig at spørge ministeren her til sidst, om ikke ministeren vil løfte sløret for, hvad Sundhedsstyrelsen har sagt til det forslag, der ligger fra Københavns Universitet og fra det medicinske selskab på dette område.

Jeg ved, at det har været forelagt for Sundhedsstyrelsen.

John Vinther (KF):

På den konservative gruppes vegne kan jeg jo næsten blot henvise til det, sundhedsministeren lige har sagt. Vi har heller ikke indtaget en totalt afvisende holdning, men vi har nøjagtig de samme betænkeligheder ved forslaget som ministeren. Jeg skal derfor heller ikke unødigt forlænge debatten med at gå i dybden med de betænkeligheder, vi i den konservative gruppe har over for beslutningsforslaget.

Jeg kan dog ikke lade være med at bemærke, at beslutningsforslaget jo lider af den samme mangel som andre af oppositionens forslag i dag, nemlig at det ikke et eneste sted i bemærkningerne har en anvisning om, hvor pengene til en sådan uddannelse skal tages fra.

Ligesom ministeren vil jeg bede forslagsstillerne om at overveje det rimelige i, at der etableres en sådan uddannelse i Danmark på et tidspunkt, hvor det, som også sundhedsministeren påpegede, ikke i tilstrækkelig grad er dokumenteret, at der er et behov for en særlig dansk uddannelse, når vi jo fortsat kan gøre brug af den fællesnordiske uddannelse i Göteborg.

Anders Mølgaard (V):

Jeg vil fortsætte i forlængelse af hr. John Vinthers indlæg, for som omtalt af sundhedsministeren er Danmark jo allerede engageret i én kandidatuddannelse i sundhedsfremme, og allerede i dag gør vi flittig brug af den fællesnordiske videreuddannelsesinstitution for behandlere og administrativt sundhedspersonale i Göteborg. Selvfølgelig er vi i Venstre naturligvis altid rede til at diskutere tiltag, der virker sundhedsfremmende, men som også sagt tidligere flere gange: Hvorfor etablere endnu en uddannelsesinstitution uden at kende det reelle behov og uden at kende de økonomiske konsekvenser?

Køpke Christensen (FP):

Tanken om en generel forbedring af folkesundheden er tiltalende, men dér stopper alt tiltalende ved forslaget nok også. Generelt er det mit indtryk, at forslaget er udtryk for idéforladthed i helt overdreven grad.

[Køpke Christensen]

Jeg ved godt, at vi også har stillet et forslag i dag, hvor vi ikke påviste, hvad det ville koste, altså konsekvensberegningerne. Men jeg mener alligevel, at man ved et sådant forslag godt kunne have angivet et cirkabeløb på, hvad man forventede det ville koste samfundet. Det er lige ved, at jeg vil spørge, om det skal opfattes som en behagelig spøg fra SF's side, eller om omkostningerne er fuldkommen ligegyldige. Det mener vi i hvert fald ikke. Dette forslag, der ikke anviser, hvor finansieringen skal komme fra, er simpelt hen ikke seriøst, specielt dette forslag, der over en tidshorison efter vores opfattelse uden tvivl kan ventes at indebære en betragtelig udbygning af den offentlige sektor.

Derfor må forslagsstillerne som et minimumskrav gøre rede for dels en bare nogenlunde budgetramme, dels hvor finansieringen skal komme fra. Det er for let blot at overlade vurderingen af den økonomiske side til et såkaldt tværfagligt udvalg. Sådant som interessegruppestrukturen fungerer i Danmark, vil der ikke gå lang tid, før et sådant udvalg vil fungere som indfaldsvinkel og legitimation for et massivt pres med henblik på at udbygge vores i forvejen store offentlige sektor.

Der er jo ingen tvivl om, hvor personer med en videreuddannelse i sundhedsfremme vil finde beskæftigelse. I princippet vil sikkert samtlige uddannede i nævnte uddannelse uden undtagelse finde beskæftigelse inden for den offentlige sektor. Og hvad er det så, vi vil opleve? Ja, det, vi så vil opleve, er et yderligere forstærket udgiftspres på den offentlige sektor. Det skal ikke forbavse mig meget, hvis denne indvending nu skulle blive mødt med en lang og traditionel forklaring om, at midler brugt på en sådan uddannelse vil tjene sig selv hjem i form af bedre sundhedsforhold. Jeg skal blot dertil sige, at det argument giver jeg ikke meget for. Det er simpelt hen for slet. Dertil kommer jo, at det fuldkommen savner dokumentation.

Modsat skal man ikke have megen fantasi for at forestille sig den modsatte situation, nemlig at et øget offentligt udgiftspres generelt vil forværre sundheden i Danmark. Hvem tænker nogen sinde på de hundredtusinder af personer, der på grund af et rasende højt beskatningsniveau får mavesår, bliver stressede, lider af søvnløshed, begår selvmord, ikke har råd til ordentlig sundhedspleje, ikke har råd til at give deres børn ordentlig sundhedspleje osv.? Og sådan kunne man faktisk blive ved. Der er ingen tvivl

om, at vores vanvittige beskatningsniveau i udbredt grad virker ødelæggende på folkesundheden.

Er det f.eks. et argument, som det står i forslaget, at vi skal oprette en bestemt type uddannelse, blot fordi den eksisterer i Nordamerika eller i Norden? På samme letsindige måde kunne man så argumentere for, at vi bør sende en raket til Månen, blot fordi man nu gør det i Nordamerika og Sovjetunionen.

Tillad mig i øvrigt som sidebemærkning at more mig over den type argumentation. Før socialismens sammenbrud var det en almindelig refleks hos venstrefløjens og i særdeleshed blandt SF'ere, at et forhold pr. definition var at kritisere, såfremt det eksisterede i USA. Skal det opfattes som et udtryk for SF's nyorientering, at kompasset nu rettes mod USA, eller er det bare en taktisk manøvre, der skal gøre forslaget spiseligt for partier, der ikke er forelsket i den offentlige sektor? Havde det i virkeligheden ikke været langt mere relevant at kigge på, hvordan sundheden i Danmark trives? Den trives faktisk meget fint. Ifølge OECD er vores sundhedsvæsen faktisk blandt de ypperligste i verden.

Afslutningsvis kan jeg konstatere, at det trods socialismens sammenbrud i det meste af verden virker underligt, at SF ikke er i stand til at præsentere bare et minimum af nytænkning. Mener SF virkelig stadig i fuld alvor, at alle problemerne skal klares af Storebror Stat? Det havde været rart med lidt nye boller på suppen frem for denne ideologiske fattigdom.

(Kort bemærkning).

Torben Lund (S):

Jeg forstår, at hr. Køpke Christensen i hvert fald har set det som sin rolle at komme lidt boller på suppen. Det med, hvad uddannelsen koster, skal forslagsstillerne nok komme ind på, og ministeren har jo faktisk også fortalt det i sit indlæg; det var 5,5 mio. kr.

Men det, der kalder mig op, var sådan set hr. Køpke Christensens bemærkninger om, at det ikke kan være et seriøst forslag, hvis ikke man også konkret har angivet finansieringen på det. Vi har tidligere her i eftermiddag behandlet et forslag fra Fremskridtspartiet, som gik på at fordoble begravelseshjælpen. Der kan siges meget pænt om, at man skal lave bedre begravelseshjælpsregler, men jeg tror, at hr. Køpke

[Torben Lund]

Christensen så må erkende, at det var et meget useriøst forslag set med Fremskridtspartiets øjne. Det var måske også derfor, at det ikke var hr. Køpke Christensen, der var ordfører på forslaget. Det var fru Kirsten Jacobsen.

Men jeg vil da godt høre, om det er sådan, at hr. Køpke Christensens indlæg her under denne debat om dette stiltfærdige forslag om en god uddannelse på sundhedsområdet skal forstås på den måde, at hr. Køpke Christensen vil stemme imod forslaget om begravelseshjælp. Jeg går ikke ud fra, at man vil støtte et useriøst forslag.

(Kort bemærkning).

Køpke Christensen (FP):

Nu er det ikke forslaget om begravelseshjælp, vi diskuterer på nuværende tidspunkt. Jeg var også inde på, at bare et cirkabeløb kunne man jo godt angive i dette tilfælde. Jeg er ikke den, der sluger det hele råt og omgående tror på det tal fra ministeren her. Jeg tror, at det virkelig vil tage til i omfang med hensyn til offentlige udgifter i det lange løb.

Derfor er det stadig væk min opfattelse, at man bare med et cirkabeløb kunne nævne, hvad man regner med at det her vil koste.

Jeg var godt klar over, at der ville komme reaktioner på mine bemærkninger, men jeg er stadig væk af den opfattelse, at man godt på en eller anden måde ligesom Fremskridtspartiet i hvert fald kan finde beløbsbesparelser andre steder. Det har vi jo vist ved en alternativ finanslov, modsat andre partier, og det er det, jeg ligesom pointerer.

Formanden:

Kort bemærkning nr. to til hr. Torben Lund.

(Kort bemærkning).

Torben Lund (S):

Jeg skal love formanden, at det bliver den sidste, men det var lige det med cirkabeløbet. Det er der sådan set ingen grund til. Det her kan gøres meget nøjagtigt op, og jeg tror faktisk, at forslagsstillerne har haft en fornemmelse af, at de fleste herinde i Folketinget blandt sundhedsordførerne nok kendte det forslag, der lå til grund for beslutningsforslaget.

Men ville det krav ikke også gælde for Fremskridtspartiets forslag om begravelseshjælpen? Det er selvfølgelig vanskeligt at sige, hvor man-

ge mennesker der vil afgå ved døden her i 1991, men man kunne dog så, for bare at anslå omfanget af udgiften, f.eks. have taget antallet af dødsfald i 1989 og antallet af dødsfald i 1990. Så slog det nok ikke helt fejl her i 1991 som et cirkatal.

Formanden:

Sidste korte bemærkning til hr. Køpke Christensen.

(Kort bemærkning).

Køpke Christensen (FP):

Som jeg var inde på, hr. Torben Lund, så har Fremskridtspartiet modsat andre partier i dette parlament klart og tydeligt påvist, hvor der andre steder på statsbudgettet skulle laves store besparelser, og det er også grundlæggende for det, jeg siger her.

Elisabeth Arnold (RV):

Fra Det Radikale Venstres side vil jeg gerne hilse dette forslag velkommen. Vi synes, det er et spændende forslag, og vi er helt sikre på, at det vil finde en plads i vort uddannelsessystem, hvis det lykkes at finde frem til en videreuddannelse i sundhedsfremme, Master of Public Health, som der står her i forslaget.

Vi er meget positive, og vi er positive over for at få nedsat et tværfagligt udvalg. Vi mener ikke som hr. Torben Lund fra Socialdemokratiet, at det var unødvendigt med et udvalgsarbejde. Vi mener tværtimod, at man må kunne drage nytte af de to forslag, der allerede foreligger, dels fra et lægefagligt selskab og dels fra Københavns Universitet, om etablering, placering og omkostninger i forbindelse med sådan en uddannelse.

En af de ting, man kunne overveje i forbindelse med udvalgsarbejdet, var netop, om der findes kursuslementer allerede for nærværende, eksisterende i det område, hvor uddannelsen skal placeres, som man kan drage nytte af, så man ikke skal etablere helt nye kurser, men altså kan benytte sig af eksisterende kursuslementer, sådan at man får en uddannelse, som ikke bliver så kostbar, men som alligevel får et relevant indhold.

Der er blevet talt flere gange om formålet med sådan en uddannelse, og om der er et behov i det danske sundhedsvæsen for sådan en uddannelse. Fra radikal side er vi positive over

[Ellisabeth Arnold]

for uddannelsen af en anden grund end den, der er nævnt fra flere andre sider. Vi mener, der er behov for danskere med en internationalt anerkendt kvalifikation inden for dette område.

Danmark har et meget højt ulandsbistandsniveau, og det har vi fra radikal side altid ønsket at fastholde. Vi ønsker også, at danskere skal tage ud i verden og lære andre lande om vores sundhedsfremme og vores sundhedspolitik, og vi mener, det er vigtigt, at også vi kan levere arbejdskraft til de store internationale organisationer.

Jeg er derfor fundamentalt uenig med hr. Køpke Christensen i, at de fleste af disse kandidater vil blive ansat i den offentlige sektor i Danmark. Det tror vi ikke; vi tror, at de fleste af kandidaterne vil blive ansat i de internationale og de private hjælpeorganisationer. Det drejer sig både om FN-systemets organisationer, UNICEF, WHO, FAO osv., og flygtningeorganisationer, Røde Kors, Røde Halvmåne osv. Vi ser faktisk et stort behov for, at det danske sundhedspersonale også kan få denne efteruddannelse og dermed være med til at internationalisere det danske uddannelsessystem.

Om økonomien i uddannelsen tror vi ikke, at den vil blive særlig voldsom. Den netop overståede diskussion mellem hr. Torben Lund og hr. Køpke Christensen illustrerer jo, at det er et spørgsmål om ganske få millioner kroner. Vi tror, det vil dreje sig om nogle få, måske en halv snes, personer, som vil blive uddannet om året, flere kan vi næppe forestille os, men vi tror, det vil være nyttigt, og at det vil være gavnligt for Danmarks image i udlandet, og derfor støtter vi forslaget.

Inger Stilling Pedersen (KRF):

Først kunne jeg have lyst til at spørge Fremskridtspartiets ordfører, hvad man egentlig forstår ved socialisme, for nu har vi haft to forslag, hvor man har blandet socialismen ind, og selv med min bedste fantasi kan jeg ikke forestille mig, hvad den har med det at gøre.

Forslaget her går jo ud på, at man skal have netop denne tværfaglige videreuddannelse, og det vil vi sætte spørgsmålstejn ved. Vi vil meget gerne være med til at drøfte det, men på den anden side vil vi også gerne i udvalget se nærmere på, om det ikke er muligt at opnå noget gennem en udbygning af det nordiske samarbejde. Hvis der er ventelister, er det måske muligt at sende nogle flere til denne uddannelse.

Der er ingen tvivl om, at hvis man uddannede nogle, ville de også kunne blive brugt, men det er jo igen et spørgsmål om prioritering, om man skal bruge penge på dette eller de skal bruges på anden vis, f.eks. til en styrkelse af det nordiske samarbejde ved at sende flere derop.

Alt det vil vi gerne drøfte i udvalget, men vi kan ikke på forhånd give tilslutning til forslaget.

Rahbæk Møller (SF):

Der var et indlysende flertal for forslaget om at oprette en videreuddannelse i sundhedsfremme, og det takker jeg for.

Det, der kan give diskussion, er, om det skal undersøges forinden, og det vil jeg godt argumentere lidt for. Sagen er jo, at Danmark ligesom alle andre europæiske lande har tilsluttet sig WHO's plan »Sundhed for alle i år 2000«, som bygger på, at vi ikke kun skal helbrede og heller ikke kun forebygge, som ministeren sagde, men også skal arbejde på det bredere begreb sundhedsfremme.

Som et led i denne plan sker der overalt i Europa nu en opbygning af skoler i sundhedsfremme, oftest kaldet Master of Public Health, fordi det er efter en amerikansk model. Det sker meget forskelligt, og det er naturligt, og det er da også udmærket for frodigheden. Det skyldes også, at man selvfølgelig bygger på det, der er, og derfor bliver præget noget af det gamle.

Derfor foregår der fra WHO's side betydelige bestræbelser på at lave en international organisation på dette område og sikre, at sundhedsfremme er det primære begreb, og for at sikre tværfagligheden i disse uddannelser.

Jeg synes ikke, at Danmark burde være bagud i dette. Vi bør som sagt også bygge på »Sundhed for alle i år 2000«, vi skal være med i den udvikling, og vi bør have sådan en skole. Men jeg synes også, at vi bør inddrage f.eks. WHO's erfaringer, før vi skrider til handling, så jeg vil altså gerne have dette udvalg ind.

Det hænger også lidt sammen med det spørgsmål, der var inde i debatten, nemlig økonomien. Jeg troede faktisk, alle her var bekendt med, at forslaget er vurderet til at koste 5,5 mio. kr. Jeg er i den situation, at jeg ikke ved, om det er det rigtige beløb. Jeg kan slet ikke vurdere det, men det er højst sandsynligt, jeg anfægter ikke kompetencen hos de mennesker, der har nævnt beløbet. Men når nogen beder om beløbet, kan jeg alligevel godt lide, at der er en form

[Rahbæk Møller]

for uafhængig vurdering af, om det er det rigtige tal, og også af den grund synes jeg, det vil være rigtigt, at vi lige får nogen til at kigge på det.

Jeg forstod også, at ministeren ikke var helt afvisende; hun talte om, at regeringen ville drøfte forslaget nærmere. Jeg kunne godt tænke mig at spørge ministeren, efter at vi nu har hørt debatten, om hun vil tage skridt til, at vi får sådan en vurdering. Den behøver ikke tage lang tid, det behøver ikke indebære en forsinkelse, men vi kan få en vurdering af de planer, der ligger, så vi kan arbejde videre med, hvordan vi skal skride til handling.

Hr. Torben Lund er meget enig i den ene halvdel og altså uenig i den anden halvdel, og det må vi jo bare konstatere.

Til gengæld kan jeg konstatere, at fru Elisabeth Arnold og jeg er stort set enige, og det kan jeg kun takke for.

Fru Inger Stilling Pedersen stillede ganske vist spørgsmålstegn, men det var heller ikke en afvisning, forstod jeg.

Til gengæld var hr. Køpke Christensen afvisende, det må jeg indrømme. Hr. Køpke Christensen kom med mange mærkelige påstande, f.eks. at vi altid havde kritiseret alt, hvad der er i USA. Jeg ved ikke hvorfor, for det har vi aldrig gjort, hvorfor skulle vi det? Men når nu det er fremme, vil jeg da lige oplyse hr. Køpke Christensen om, at disse skoler faktisk ikke kun findes i USA i dag, heller ikke kun i Vesteuropa, de findes skam også i Østeuropa, så hvis hr. Køpke Christensen partout vil have, at vi skal se til Østeuropa, kan vi altså også finde eksempler dér. Men vi synes godt, at vi kan se både i Øst og Vest, i Nordamerika og Europa og også i andre verdensdele.

Hr. John Vinthers og hr. Anders Mølgaards argumentation var af naturlige grunde helt på linie med ministerens, så dem vil jeg ikke kommentere særskilt.

Men jeg håber, at ministeren vil besvare det spørgsmål, jeg stillede.

Sundhedsministeren (Ester Larsen):

Jeg afsluttede mit indlæg med at sige, at jeg finder det nødvendigt, at vi prøver at se samtlige forslag på sundhedsområdet i en sammenhæng og foretager en prioritering imellem de forskellige tilbud på forbedringer, vi har fået på bordet de sidste dage, og det må blive udfaldet af den prioritering, der er afgørende for, hvad det næste skridt måtte være.

Der blev stillet et spørgsmål til mig fra hr. Torben Lund om Sundhedsstyrelsens vurdering af forslaget, og jeg kan sige, at Sundhedsstyrelsen har udtalt sig positivt om indholdet, men man har ikke forholdt sig til økonomien.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslagets overgang til anden (sidste) behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Sundhedsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

16) Valg af 3 medlemmer og 3 stedfortrædere til Sygekassernes Helsefonds bestyrelse for tiden 1. april 1991 til 31. marts 1995.

(Jf. tidenden sp. 1931).

Formanden:

Til dette valg er anmeldt følgende valggrupper:

En gruppe på 95 medlemmer: Socialdemokratiet, Socialistisk Folkeparti og Centrum-Demokraterne;
en gruppe på 84 medlemmer: Det Konservative Folkeparti, Venstre, Fremskridtspartiet, Det Radikale Venstre, Kristeligt Folkeparti og Breckmann (Fær.).

De pågældende grupper har indstillet følgende:

<i>Som medlemmer:</i>	<i>Som suppleanter:</i>
Medlem af Folketinget	Medlem af Folketinget
Hans Jørgen Jensen	Taanquist
Fru Ulla Runge	Fhv. medlem af Folketinget
	Yvonne Herløv Andersen
Medlem af Folketinget	Medlem af Folketinget
Mejdahl	Poul Nødgaard

De pågældende er herefter valgt.

[Formanden]

Den sidste sag på dagsordenen var:

17) Valg af 8 medlemmer til Nationalbankens repræsentantskab for perioden 1. april 1991-31. marts 1996.

(Jf. tidenden sp. 2222).

Formanden:

Til dette valg er anmeldt følgende valggrupper:

En gruppe på 95 medlemmer: Socialdemokratiet, Socialistisk Folkeparti og Centrum-Demokraterne;

en gruppe på 84 medlemmer: Det Konservative Folkeparti, Venstre, Fremskridtspartiet, Det Radikale Venstre, Kristeligt Folkeparti og Breckmann (Fær.).

De forskellige grupper har udpeget følgende medlemmer:

Svend Auken (S)
Ivar Nørgaard (S)
Lykketoft (S)
Jes Lunde (SF)
Grethe Fenger Møller (KF)
Svend Heiselberg (V)
Pia Kjærsgaard (FP)
Jørgen Estrup (RV)

De pågældende er herefter valgt.

Meddelelser fra formanden:**Formanden:**

Der er ikke mere på dagsordenen.

Medlemmer af Folketinget Løvig Simonsen (S), Bjørn Westh (S), Rønholt (KF), Sønderby (V), Gade (SF), Lis Noer Holmberg (CD), Lone Dybkjær (RV) og Glønborg (KRF) har meddelt mig, at de ønsker skriftligt at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om nedsættelse af et folketingsudvalg vedrørende en bæredygtig landbrugsudvikling.

(Beslutningsforslag nr. B 59).

Skriftlig fremsættelse af forslag:**Løvig Simonsen (S):**

Som ordfører for forslagsstillerne tillader jeg mig hermed at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om nedsættelse af et folketingsudvalg vedrørende en bæredygtig landbrugsudvikling.

(Beslutningsforslag nr. B 59).

Jeg henviser til de bemærkninger, der ledsager forslaget, og anbefaler det til Tingets velvilige behandling.

Meddelelser fra formanden:**Formanden:**

Der er ikke mere at foretage i dette møde.

Der er foretaget ændringer i følgende udvalg:

Det Udenrigspolitiske Nævn (14/3 91):

Udtræder: Stavad (S)
Ny stedf.: Torben Lund (S)
Udtræder: Torben Lund (S)
Ny stedf.: Ivar Nørgaard (S)

Kulturudvalget (14/3 91):

Udtræder: Rosing (S)
Ny stedf.: Helge Mortensen (S)

Miljø- og Planlægningsudvalget (14/3 91):

Udtræder: Marianne Jelve (RV)
Ny stedf.: Elisabeth Arnold (RV)

Folketingets næste møde afholdes tirsdag den 19. marts 1991 kl. 13.00.

Angående dagsordenen skal jeg henvide til den dagsorden, der er oplået i salen.

Med hensyn til de øvrige møder i den kommende uge skal jeg henvide til den omdelte ugeplan.

Mødet hævet kl. 16.11